

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulie Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Autoritate Grup”
Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte
„Autoritate Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Achiziții
Publice, intervenient accesoriu Instituția Medico-Sanitară Publică Stația Zonală de
Asistență Medicală Urgentă „Nord” cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 prin care a
fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Autoritate Grup” Societate
cu Răspundere Limitată și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din
29 iunie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2015, ÎM „Autoritate Grup” SRL a depus cererea de chemare în
judecată împotriva Agenției Achiziții Publice, intervenient accesoriu IMSP Stația
Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord” cu privire la repararea prejudiciului
material.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 09 octombrie 2012 în buletinul
achizițiilor publice nr. 80/12 a fost publicat anunțul IMSP Stația Zonală de Asistență
Medicală Urgentă „Nord” cu privire la inițierea procedurii de achiziționare a
automobilelor sanitare prin metoda licitației publice, scopul urmărit de autoritatea
contractantă fiind procurarea a 6 automobile sanitare, iar la 16 noiembrie 2012 a fost
desfășurată licitația publică.

Menționează că în baza ofertei depuse a participat la licitația din 16 noiembrie
2012, iar prin scrisoarea nr. 122/08-01 din 03 decembrie 2012, IMSP Stația Zonală de
Asistență Medicală Urgentă „Nord” a fost informat că în urma examinării și evaluării
tuturor ofertelor, grupul de lucru, în baza procesului-verbal nr. 61, a desemnat oferta sa
ca fiind câștigătoare, fiind invitat la sediul autorității contractante pentru a semna
contractul de achiziție.

Susține că tot la data de 03 decembrie 2012, a semnat cu IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord” contractul de achiziționare a bunurilor nr. 184/2012, obiectul căruia l-a constituit obligația ÎM „Autoritate Grup” SRL de a vinde și livra bunurile prevăzute în Anexa nr. 1, și anume 6 automobile sanitare de model „Volkswagen Transporter T5”, iar cumpărătorul și-a asumat obligația de a recepționa și a achita prețul bunurilor procurate.

Conform pct. 3.2 și 3.3 din contract, valoarea contractului a constituit 10099992 (zece milioane nouăzeci și nouă mii nouă sute nouăzeci și doi) lei, dintre care 50% din valoarea contractului urma a fi achitată în avans în decurs de 5 zile după înregistrarea contractului la Agenția Achiziții Publice, iar restul 50% în termen de 15 zile după livrare.

Invocă că, după semnare, contractul de achiziționare a bunurilor, însoțit de documentele ce confirmă desfășurarea procedurii de achiziție, a fost prezentat Agenției Achiziții Publice spre examinare și înregistrare conform art. 67 alin. (1), (7) și (8) al Legii privind achizițiile publice, însă la data de 28 decembrie 2012, pîrîtul a emis decizia nr. 676/12, prin care a decis anularea rezultatelor licitației din 16 noiembrie 2012.

Remarcă că nefiind de acord cu decizia Agenției Achiziții Publice și reieșind din caracterul abuziv al acesteia a contestat-o în ordinea contenciosului administrativ, iar prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 iulie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2013 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2014, decizia Agenției Achiziții Publice 76/12 din 28 decembrie 2012 privind anularea rezultatelor licitației publice a fost anulată, Agenția fiind obligată să înregistreze darea de seamă privind rezultatele licitației publice nr.12 din 16 noiembrie 2012 și contractul de achiziții publice.

Declară că după ce hotărîrea judecătorească a rămas irevocabil, în temeiul art. 254 alin. (2) CPC, a fost executată de pîrît, prin înregistrarea la data de 04 aprilie 2014 a contractului nr.184/2012 din 03 decembrie 2012, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe contract.

Iar, la data de 20 ianuarie 2015 și-a executat integral obligațiile asumate și a realizat livrarea automobilelor sanitare vizate în contractul de achiziționare a bunurilor autorității contractante.

Mai menționează reclamantul că din motiv că licitația a fost câștigată exclusiv în baza condițiilor impuse de autoritatea contractantă, de la care întreprinderea nu era în drept să deroge, modificarea condițiilor, ulterior desemnării ÎM „Autoritate Grup” SRL în calitate de câștigător, era imposibilă.

Or, prin prisma prevederilor art. 47 alin. (1), (3) care reglementează acceptarea ofertei, atribuirea și încheierea contractului de achiziție semnarea contractului de către ambele părți înseamnă, de fapt, încheierea acestuia, părțile avînd obligația de executare a obligațiunilor asumate.

Totodată, susține că în vederea realizării contractului de achiziționare nr. 184/2012 și respectării obligațiunilor asumate, inclusiv a celor impuse prin caietul de sarcini, a negociat și semnat la data de 10 decembrie 2012 contractul de vânzare-cumpărare nr. SST00454/12-12-10, în temeiul căruia și-a asumat obligația de a procura de la J.S.C „Altas Kimercinis Transportas” automobilele sanitare ce urmau a fi livrate și transmise către IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord”.

Însă, realizarea acestuia de către IMSP Stația Zonală Asistență Medicală Urgentă „Nord”, a fost stopată de către pîrîta prin emiterea deciziei din 28 decembrie 2012, care ulterior a fost anulată, tranzacția fiind suspendată pe întreaga perioadă de examinare a litigiului pe marginea ilegalității deciziei emise de Agenția Achiziții Publice.

Indică că, valoarea contractului semnat cu IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord” a fost stabilit în lei, în timp ce valoarea tranzacției încheiate în vederea executării contractului nominalizat a fost stabilită în valută străină, și anume în euro, astfel încît valoarea ofertei realizate în anul 2012 a fost realizată reieșind din cursul valutar existent la acel moment, pe cînd de fapt executarea contractului de achiziționare a bunurilor a fost realizată, ca urmare a acțiunilor pîrîtului doar în anul 2015.

În context, invocînd prevederile art. 1398 alin.(1), 1404 alin. (1) și 584 alin. (1) și (2) Cod civil și art. 72 alin. (7) al Legii privind achizițiile publice, insistă că la caz sunt întrunite toate elementele răspunderii delictuale și anume, fapta ilicită manifestată prin emiterea de către pîrît a deciziei privind anularea rezultatelor licitației, fapt ce se confirmă prin hotărîrea judecătorească irevocabilă, consecințele prejudiciabile exprimate în majorarea cursului valutar la data executării obligației contractuale în raport cu situația existentă la data încheierii contractului de achiziționare și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și consecințele prejudiciabile, ce constă în faptul că prejudicierea a avut loc ca urmare a suspendării executării contractului din cauza emiterii deciziei sus menționate fapt ce a dus la majorarea ratei de schimb a valutei utilizate la procurarea bunurilor ce urmau a fi livrate autorității contractante.

Consideră că, urmare a tergiversării de către pîrîta a procedurii de realizare a contractului și impunerii ÎM „Autoritate Grup” SRL să execute obligațiunile asumate doar peste o perioadă de 2 ani, a avut ca consecință determinarea întreprinderii de a procura în baza unui contract încheiat simultan cu contractul de achiziționare bunurile înstrăinate ulterior autorității contractante la un preț în lei majorat datorită majorării ratei de schimb valutar, acest prejudiciu constituind, potrivit calculului anexat la prezenta cerere, 1 041 191, 95 lei.

Susține că în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară la data de 11 februarie 2015 a remis în adresa Agenției Achiziții Publice o reclamație, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat ca urmare a acțiunilor ilegale, însă prin scrisoarea nr.29/66-338 din 18 februarie 2015, reclamația a fost respinsă în temeiul art. 59 alin. (3) al Legii privind achizițiile publice.

Este de părerea că pîrîtul în răspunsul la reclamație, ilegal a invocat prevederile art. 59 alin.(3) al Legii privind achizițiile publice, întrucît aceste prevederi instituie liberarea de răspundere materială a emitentului unei decizii de anulare a procedurii de achiziție publică emisă legal, însă în speță decizia Agenției Achiziții Publice de anulare a procedurii de achiziții publice nr. 676/12 din 28 decembrie 2012 a fost recunoscută ca fiind ilegală de către instanțele judecătorești și respectiv, lipsită de efecte juridice din momentul emiterii, dar pasibilă de a genera obligația organului emitent de a repara prejudiciul cauzat în perioada de valabilitate a actului administrativ legal.

Solicită încasarea din contul Agenției Achiziții Publice în beneficiu ÎM „Autoritate Grup” SRL a prejudiciului material în mărime de 1 041 191, 95 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chişinău din 29 iunie 2015, acţiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 03 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către ÎM „Autoritate Grup” SRL şi menţinută hotărîrea primei instanţe.

La data de 20 ianuarie 2016, ÎM „Autoritate Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acţiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat circumstanţele cauzei, similare celor invocate în cererea de chemare în judecată, remarcînd totodată că concluziile instanţelor ierarhic inferioare sunt greşite, bazate pe interpretarea eronată a normelor legale cît şi pe aprecierea superficială a materialelor dosarului, care nu pot constitui temei de respingere a acţiunii.

Apreciază ca eronate şi concluziile instanţelor precum că necăţînd la faptul că contractul de achiziţionare a bunurilor nr. 184/2010 a fost încheiat la data de 03 decembrie 2012, acesta a fost înregistrat în modul stabilit de lege doar la data de 04 aprilie 2014, şi respectiv din această dată contractul are putere juridică, or, potrivit prevederilor art. 47 din Legea privind achiziţiile publice, contractul se consideră încheiat la data semnării acestuia de către părţi, şi intră în vigoare din momentul înregistrării lui în modul stabilit de prezenta lege.

Afirmă că, neînregistrarea contractului de achiziţii din 03 decembrie 2012, s-a datorat acţiunilor ilegale ale intimatei, acest fapt fiind stabilit printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă.

De aceea consideră că concluziile instanţelor ierarhic inferioare sunt bazate pe o apreciere superficială a materialelor dosarului, din care motiv hotărîrea primei instanţe şi decizia instanţei de apel urmează a fi casate cu pronunţarea unei noi hotărîri de admitere a acţiunii.

Sau, prin acţiunile sale, Agenţia Achiziţii Publice a atentat în mod inadmisibil asupra dreptului de proprietate al reclamantei asupra bunurilor sale, drept prevăzut în art. 1 Protocolul Adiţional 1 la CEDO, iar cu titlu de exemplu, menţionează şi hotărîrea Curţii Europene de Drepturilor Omului adoptată în cauza SC „Antares Transport” SA şi SC „Transboy” SRL contra României din 15 decembrie 2015, prin care, Secţia a IV-a a Curţii a constatat unanim încălcarea dreptului de proprietate al reclamantelor, în rezultatul anulării rezultatelor licitaţiei, insistînd că, Agenţia Achiziţii Publice, prin acţiunile sale a încălcat dreptul reclamantei la proprietate, drept consfinţit în art. 1 Protocolul Adiţional la CEDO, şi astfel, aceasta este ţinută să repare prejudiciul cauzat prin acţiunile sale ilegale.

La 19 februarie 2016, IMSP Staţia Zonală de Asistenţă Medicală Urgentă „Nord” a depus referinţă asupra recursului declarat de către ÎM „Autoritate Grup” SRL, invocînd circumstanţele de fapt ale cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanţa de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale şi a declarat recursul la 20 ianuarie 2016, împotriva deciziei din 03 decembrie 2015 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, după cum rezultă din actele cauzei la 09 octombrie 2012, în Buletinul achizițiilor publice nr. 80/12 a fost publicat anunțul autorității contractante - IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord”, de inițiere a procedurii de achiziționare a automobilelor sanitare prin metoda licitației publice, iar la 16 noiembrie 2012, a fost desfășurată licitația publică, la care autoritatea contractantă a recepționat oferte înaintate de către operatorii economici și a întocmit procesul-verbal de deschidere a ofertelor, ulterior deschiderii pachetelor cu oferte, a examinat, evaluat și comparat toate ofertele prezentate, astfel încât să fie numit și determinat câștigătorul.

La fel, la caz s-a stabilit că în urma examinării și evaluării tuturor ofertelor, grupul de lucru, a desemnat oferta depusă de ÎM „Autoritate Grup” SRL, ca fiind câștigătoare a licitației, iar ca urmare, la 03 decembrie 2012, între ÎM „Autoritate Grup” SRL în calitate de vânzător și IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord” în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de achiziționare a automobilelor sanitare nr. 184/2012, prin care vânzătorul și-a asumat obligația de a recepționa și a achita prețul bunurilor procurate, valoarea contractului constituind suma de 10 099 992 lei, dintre care 50% din valoarea contractului urma a fi achitată în avans în decurs de 5 zile după înregistrarea contractului la Agenția Achiziții Publice, iar restul 50% în termen de 15 zile după livrare (f.d. 88-102, Vol.I).

Ulterior, în vederea înregistrării, contractul din 03 decembrie 2012 împreună cu darea de seamă, au fost expediate Agenției Achiziții Publice, care le-a recepționat la data de 04 decembrie 2012 (f.d. 203 Vol.I).

Este cert și faptul că la data de 10 decembrie 2012, ÎM „Autoritate Grup” SRL a încheiat cu JSC „Atlas Komercinis Transoportas” contractul nr. SST0045/12-12-10, prin care ultimul urma să-i vândă ÎM „Autoritate Grup” SRL 6 automobile-ambulanțe la prețul total de 384 750 euro (f.d. 145-177 Vol.I).

De asemenea este stabilit și faptul că prin decizia Agenției Achiziții Publice nr. 676/12 din 28 decembrie 2012, au fost anulate rezultatele licitației publice nr. 1950/12 din 16 noiembrie 2012 privind achiziționarea automobilelor sanitare (f.d. 37-87 Vol.I), care la 24 ianuarie 2013 a fost contestată în instanță de contencios administrative de către ÎM „Autoritate Grup” SRL (f.d. 8-21 Vol.I).

Tot actele cauzei atestă că, prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 iulie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2013 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2014, acțiunea ÎM „Autoritate Grup” SRL a fost admisă, fiind anulată decizia Agenției Achiziții Publice nr. 676/12 din 28 decembrie 2012 și obligată Agenția Achiziții Publice să înregistreze darea de seamă privind rezultatele licitației publice nr. 1950/12 din 16 noiembrie 2012 și

contractul de achiziții publice încheiat între ÎM „Autoritate Grup” SRL și IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord” și să elibereze un exemplar al contractului menționat ÎM „Autoritate Grup” SRL (f.d. 22-39, vol.I).

Iar prin prezenta cerere de chemare în judecată înaintată împotriva Agenției Achiziții Publice, intervenient accesoriu IMSP Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord”, ÎM „Autoritate Grup” SRL a solicitat încasarea din contul Agenției Achiziții Publice în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 1 041 191, 95 lei, manifestat prin majorarea cursului valutar la data executării obligației contractuale în raport cu situația existentă la data încheierii contractului de achiziționare din 03 decembrie 2012, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Judecând pricina în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către ÎM „Autoritate Grup” SRL instanța de apel găsește drept legală și întemeiată hotărârea primei instanțe, considerând necesar de a respinge apelul, în acest sens reținând faptul că contractul de achiziții publice este un contract specific, care intră în vigoare și produce efecte juridice doar din momentul înregistrării în modul stabilit de lege la Trezorerie.

Însă, cu toate că contractul de achiziționare a bunurilor nr. 184/2012 a fost încheiat între IMSP Stația Zonală Asistență Medicală Urgentă „Nord” și ÎM „Autoritate Grup” SRL la data de 03 decembrie 2012, acesta a fost înregistrat în modul stabilit de lege, doar la data de 04 aprilie 2014, data de la care și a intrat în vigoare.

Totodată, ca răspuns la argumentul apelantului cu referire la faptul că încălcarea comisă de către intimat prin emiterea deciziei nr. 676/12 din 28 decembrie 2012 a fost constatată prin hotărâre judecătorească și că în aceste condiții nu există nici un motiv de absolvire a acestuia de la răspunderea materială, instanța de apel a reținut prevederile art. 59 alin.(3) al Legii privind achizițiile publice, care indică că decizia de anulare a procedurii de achiziție publică nu generează vreo obligație a autorității contractante sau a Agenției față de participanții la procedura de achiziție, cu excepția returnării garanției pentru ofertă și asigurării executării contractului.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. Verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod general la unele constatări reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În situația dată, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității hotărârii primei instanțe, cât și obiectului litigiului atât în baza argumentelor invocate de apelantă, cât și conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

În acest sens, se va remarca că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor înaintate, era indispensabil, alături de cele constatate, de a verifica temeiul legal al pretențiilor, în baza probelor prezentate, cât și prin prisma dispozițiilor art. 1404 alin. (1) Cod civil, care reglementează răspunderea pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o persoană cu funcție de răspundere, cât și art. 14 alin. (1) și (2) Cod civil, care direct indică că persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

În sensul articolului comentat este de înțeles că posibilitatea persoanelor fizice sau juridice de a apela la metoda de reparare a prejudiciului rezultă din faptul lezării lor în drepturi, indiferent de faptul dacă norma Codului conține sau nu o astfel de prevedere. La baza metodei de apărare a dreptului prin repararea prejudiciului stă unul din principiile fundamentale ale dreptului civil – principiul reparării integrale a prejudiciului, care constă în despăgubirea titularului dreptului încălcat pentru prejudiciul efectiv, cât și pentru venitul ratat. Iar venitul ratat este acel venit care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, cum ar fi executarea contractului.

Pe când, aceste prevederi au fost ignorate de către instanță, cum de altfel a fost lăsat fără verificare și apreciere pretențiile și circumstanțele formulate de către reclamant în temeiul acestor reglementări.

Astfel, în acest sens era necesar de a ține cont de faptul că în toate cazurile de solicitare a reparării prejudiciului trebuie dovedită legătura causală între încălcarea (neexecutarea) obligațiilor și pagubele cauzate, precum și mărimea acestora, precum și de faptul că persoana păgubită trebuie să dovedească mărimea beneficiului care nu a fost obținut din cauza încălcării obligației, precum și legătura causală între neexecutare și venitul ratat.

Totodată, se va menționa că reprezentantul ÎM „Autoritate Grup” SRL, în susținerea cererii de apel a insistat asupra faptului că anume Agenția Achiziții Publice se face vinovată de cauzare prejudiciului, care prin acțiunile sale ilicite a dispus anularea rezultatelor licitației, precum și a refuzat înregistrarea contractului de achiziții, fapt ce a generat o ingerință în sfera drepturilor cu caracter civil a ÎM „Autoritatea Grup” SRL, referindu-se în acest sens la faptele stabilite prin hotărârea irevocabilă, prin care s-a constatat indubitabil încălcarea normelor imperative ale legii la emiterea deciziei Agenția Achiziții Publice din 18 decembrie 2012 de anularea a rezultatelor licitației.

Și argumentul dat a fost neglijat de instanța de apel, cu toate că urma a fi examinat în coroborare cu art. 123 alin. (2) CPC, care indică că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În același timp, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că în scopul stabilirii legalității hotărârii primei instanțe, la judecarea apelului era necesară verificarea acestei legalități, cu intrarea în esența pretențiilor formulate pornind de la stabilirea faptului dacă la caz sunt întrunite toate elementele răspunderii delictuale, așa

cum statuează art. 1389 alin. (1) Cod civil, ținându-se cont că pentru angajarea răspunderii civile delictuale urmează a se verifica în ce măsură subț îndeplinite cumulativ condițiile privind existența faptei ilicite, prejudiciul, raportul de cauzalitate și culpa.

Astfel fiind, instanțele de judecată, pe lângă stabilirea faptului dacă ÎM „Autoritate Grup” SRL i-a fost cauzat careva prejudiciu, erau obligate să stabilească legătura causală între acțiunile Agenției Achiziții Publici la emiterea actului administrativ, ulterior anulat de către instanțele judecătorești și prejudiciul pretins de ÎM „Autoritate Grup” SRL, ca urmare a deprecierei valutei naționale față de euro la data executării obligației contractuale în raport cu situația existentă la data încheierii contractului de achiziționare din 03 decembrie 2012.

Aceasta deoarece, ÎM „Autoritate Grup” SRL insistă asupra faptului că la momentul încheierii contractului în anul 2012, în urma calculelor efectuate de către părți, totalul plăților care urmau a fi efectuate se încadrau pe deplin în cuantumul stabilit în contractul de achiziții nr. 184/2012, încheiat cu autoritatea contractantă, însă, ca urmare a emiterii actului administrativ ilegal și refuzul din partea Agenției Achiziții Publice de a înregistra contractul de achiziții nr. 184/2012, părțile au avut posibilitatea să-și execute obligațiile asumate doar la data de 14 ianuarie 2015, când actul administrativ a fost anulat de către instanțele de judecată, iar Agenția a acceptat înregistrarea contractului, fiind astfel obligată să achite o sumă în surplus, față de suma inițial stabilită.

Ori anume aceste argumente și urmau a fi verificate și stabilite la caz în vederea corectitudinii soluționării cazului, însă care au fost lăsate fără nici un răspuns, precum au fost lăsată fără apreciere și caracterul deprecierei valutei naționale față de euro la data executării obligației contractuale în raport cu situația existentă la data încheierii contractului de achiziționare din 03 decembrie 2012 și dacă evenimentul dat poate fi imputat unei greșeli a celui chemat să răspundă.

Aici instanța de recurs ține să menționeze că la caz a rămas fără o analiză și apreciere corespunzătoare și faptul dacă prejudiciul pretins de către ÎM „Autoritate Grup” SRL constituie un bun în sensul art. 1 Protocolul Adițional la CEDO, și cher dacă nefiind obținut poate fi protejat.

De altfel, la caz este cert și faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor susținute de către apelantă, respingând apelul printr-o declarație generală, deși, în baza art. 373 alin. (5) CPC, era obligată, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapt ce constituie o încălcare și indică la examinarea superficială a cauzei, cât și la aprecierea arbitrară a materialului probator în raport cu normele de drept relevante cazului.

În conexiunea celor relatate, se stabilește că soluția instanței de apel nu conține o argumentare din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Autoritate Grup” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Autoritate Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Achiziții Publice, intervenient accesoriu Instituția Medico-Sanitară Publică Stația Zonală de Asistență Medicală Urgentă „Nord” cu privire la repararea prejudiciului material, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulie Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva